

حەسەنی قزڵجی بەلند گۆیەکی راستبێژ

حەمە سەعید حەسەن
(سوید)

بە قسولێ دەرکی بەو کوردووە کە خەڵکی کۆمەڵگای دواکەوتووی کوردەواری کەوتووونە دوو سەنگەری دژ بەیەکەو، خاوەنی دیوێخان و تەکنی، بازرگانان و بالادەستانی سەر بە دەوڵەت سەنگەری بەرامبەریان لە سەرپای چەوساوەکانی لادێ و شار گرتوووە بۆ دۆشینیان هەموو رێگەییەکی ناپیروزیان گرتووە بەر.

ناوەرۆکی چیرۆکەکانی پێکەنینی گەدا، رەنگدانەوێ مەلانیی ناو کۆمەڵگەییەکی دواکەوتووی فیودالین. بۆ ئەوێ زیاتر بچینی ناو جیھانی چیرۆکنووسەو، لە چەند دەروازەبەک دەدەین و بە پێی توانا بەرەو ناخی بابەتەکان رێ دەگرین بەر و لە دیوی ناوێ سەرنجی بەرھەمی قەڵەمە بە پرشت و فیکرە روژنەکە قزڵجی دەدەین.

ئەمە رێسایەکی کۆمەڵایەتی، لە هەموو کۆمەڵگەییەکی چینیایەتیدا رۆژ لەدوای رۆژ سامانی دەوڵەتمەندان و کوێرەوێری هەژاران روو لە هەورازن، دوو چینی سەرەکییەکی ناو کۆمەڵگەیی فیودالی، جووتیاران و خاوەن مولکەکان، بەلام هەمان کۆمەڵگە گەلی توێژ دەستەیی دیشی تێدا، وەک جووتیارێ دەوڵەتمەند، سەپان، پالە، وەرزی، شوان... کرۆکی پێوەندییەکانی بەرھەمەتانی فیودالی لە مولکانەدا بەرجەستە دەبێ.

جووتیار بە درێژایی سالی بە خاوەن خێزانەو رەنج دەدات، ئەوێ لەبەر قزڵجی هەتاوێ بەرھەمی دین، ناغای حەساوێ سایەیی سێبەر پارووی لێ دەگلین.

مولکانە کەلینیکێ گەورە دەخاتە دەستکەوتی جووتیارەو، ئەمە کارێک دەکات، ئەوێ بەرھەمی هیناوە بەشی خۆراک و پۆشاکێ سالیکی نەکات و بکەوێتە ژێر باری سەختی قەرزەو هیدی هیدی وای لێ بیت دەستبەرداری هەموو دەستمایە گەورەو گچکەکانی ببیت و وەک سلقی رووتی لێ بیت و بەھیوای دەسکەوتنی نان لە جیبەکی دیدا، سەری خۆی هەلبگرێ.

جووتیار کەم جار رێی دەکەوێتە شار، کە بۆ یەکەمین جار شار دەبینی، تووشی سەرسورمان دەبێ، چونکە دیوی دەروێ شتەکان دەبینی، وا هەستدەکات تا فگەیی خێر و بێر بەسەر شاردرا رزاوێ نان پەیدا کردن تێیدا گەلی ئاسانترە وەک لە کوێرە

ئەم باسە تەرخانە بۆ لیکۆلینەو لە (پێکەنینی گەدا) (حەسەنی قزڵجی) کە لە چوار دە کورتە چیرۆک پێکھاتوووە لەسالی (۱۹۷۲)دا بئەگە پێشەوای بلای کوردووەتەو (هێمن) پێشەکی بۆ نووسیو.

ئەگەرچی هیچ کام لە چیرۆکەکان مێژووی نووسینیان دیاری نەکران، بەلام ئەوێ ناشاریەتی لەگەڵ جیھانی چیرۆکی کوردیدا هەبێ، ئەوێ دەزانێ کە لە دەرووبەری سالانی پەنجاو لەو بەدوا نووسران.

ئەوێ سەبارەت بە مێژووی چیرۆکی کوردی بنووسی، ناتوانی شان بەشانی بەرھەمی چیرۆکنووسە ناسراوەکانی کورد، باسی بەرھەمی (حەسەنی قزڵجی) ش نەکات. چیرۆکی کوردی لەگەڵ سەرھەڵدانی رێزای ریاڵیزی گرتوووە بەر، رووباری چیرۆکەکانی (پێکەنینی گەدا) ش، هەر دەرژیتە دەریای ریاڵیزمەو. (حەسەنی قزڵجی) ش وەک هەموو نووسەرێکی دی لە سفرەو دەستی پێ نەکردوو، پێش ئەو گەلی رێزای دی رێچکەیان شکاندوو، بەلام گرنگە ئەوێ لەیاد نەچێ، قزڵجی توانیوەتی جیھانیکی تایبەتی بەخۆی بخولقینێ و خاوەنی دەنگ و رەنگ و سیمای خۆی بێ.

قزڵجی یەکیکە لە رێزوارە ناسراوەکانی چیرۆکی کوردی، ئەمە ئەگەر هەموو کوردستان لە بەرچاو بگرین، بەلام لەو بەشە کوردستانی ژێر دەسەلاتی ئێراندا، لەگەڵ (د. رەحیمی قازی) دا دوو بەدوو، دوو لوتکە هەلکشاوێ چیرۆکی کوردین. ئەگەر بەگشتی سەرنجی کۆمەڵە چیرۆکی پێکەنینی گەدا بدەین، دەگەینە ئەو سەر ئەنجامەیی کە کرۆکی سەرپای چیرۆکەکان، چەپکیک تیشک دەخاتە سەر یەک مەسەلەیی سەرەکی. بەچرێ دەتوانین بڵین: قزڵجی پەردە لەسەر ئەو چەوسانەوێ هەڵدەداتەو کە مەرۆقی بەدەست مەرۆقەو تووشی هاتوووە «سەر و بنی قسەیی باس لەو سووکایەتیەییە کە دەرھەق ئینسان دەکری و دیوێ تۆلە لەوانە بکرتتەو کە ئاسوودەیی و خۆشگوزەرانییان بەو سووکایەتی بە ئینسان کردنەو بەندە» (۱) قزڵجی ئەو راستییە دەلێتەو کە سامان خولقینەری ستمە، ئەوانەیی خاوەنی سەرمايە بن، ئیدی هەر کەسێ بن، خەڵکە بندەستەکی خۆیان بە هەموو شتێوەک دەرتین. چیرۆکنووس دەزانێ دامودەزگای دەوڵەت کوتەکی دەستی چینی دەسەلاتدارە،

دییبه کدا. دهزانی خه لکی شار به کشتوکاله وه خه ربیک نین و ئاغا و گزیر مۆته که ئاسا دهستیان له بینی خه لکه که ی گیر نه کردوه، بۆیه هه ر که بچ دهرامه تی ته نگه ی پچ هه لده چنی و جیبه جی کردنی بیگاره زۆرو زه بنده کانی ئاغا بیزاری ده که ن، هه رچی هه به وه نیبه له یه ک دوو گویدریتی بار ده کات و رتیگه ی نزیکترین شار ده گرتیه به ر.

له چیرۆکی - پیکه نیی گه دا-دا حه مه ره ش جووتیاریکی ته په ره شییبه؛ هه رچی ده رگاکانی ژبان به رویدا داده خرئ و برسیتی به جوړئ شالاوی بۆ دینی «... خۆری لی ده بیته کولیره». نزیکترین شار له گونده که یه وه هه لده بجه یه، ئه ویش به هیوای کرپکاری رووی تیده کات. له بهر ئه وه ی سه ره درای پییری، برسیتیش ته واو برستی لی برپوه، کاری ده ستگیر نابچ. هه ندیک دلیان پتی ده سووتئ و ده یانه وی خیری پی بکه ن، به لام حه مه ره ش بۆ کارکردن هاتوه نه ک ده رۆزه. سه ره تا ده ست بۆ خیر و ده رگرتن درێژ ناکات به لام «که ئاگری برسیتی بلتیه سی سهند، ئازاو خوێری وه ک یه ک ده سووتینئ»، ئیدی حه مه ره ش رۆژانه گه دابی ده کات و توونی گه رماو تیکیش ده بیته جیگه ی پشووی شه وانهی.

هه باسی قاره مانێ چیرۆکی «شه هیدی زولمه» که ئه ویش برسیتی ناچاری کۆچی به ره و شاری ده کات، دوو چاری چاره نووسیکی گه لی ره شتر له وی حه مه ره ش ده بی. هه باس یه کئ له گونده کانی ناوچه ی ژاوه رۆی کوردستانی بن ده ستی ئیران به جی ده هیلئ و له کوردستانی ژیر چنگی عیراقدا ده گیرسیته وه. هه باس نه ک هه ر کاری چنگ ناکه وی به لکو له ترسی ئه وه ی نه ک به تاوانی به زانندی سنوور دوو چاری زبندان بچ، شار به جی ده هیلئ و دواتر ته رمه که ی له که ناری شاردا ده دۆزیتیه وه.

ئینسان ته نیا به نان ناژی، که چی گری ئه و دۆزه خه ی چه وسینه ران بۆ هه ژارانیا خۆش کردوه، کاریکی کردوه هه مو ئاوانی هه ژاران له دا بینکردنی ناندا خۆی بیینیته وه و نایش له گه رووی شیر دا بچ.

چه وساوه کان له هه مو خۆشیبه کی ژبان بیتبه ری کران، نایشیان چنگ ناکه وی، چ ژبانیکی پوچه و بچ بایه خ، مرۆف هه مو ژبانی خۆی بکاته خۆراکی نه هه نگه ی نان په یدا کردن. لوتکه ی کاره سات ئه وه یه مرۆف بۆ ئه وه ی له برساندا نه مریت، هه مو ژبانی به خشیته.

قاره مان رۆلئیکی سه ره کی له چیرۆکدا وازی ده کات، نووسه ری به ده سه لات به جوړئ به ناخی قاره مانه که یدا شویر ده بیته وه و روونکی ده خاته سه ر بیرو لیکدانه وه ی، که خوینهر هه ست ده کات رووبه پرووی ژبانیکی راسته قینه بووه ته وه ئه وی چیرۆکنووس باسی لی کردوه ژبان به هه مو لایه نه کانیبه وه و قاره مانێ چیرۆکه که ش مرۆفئیکی زبندوه وه له کۆمه لگه یه کی دیاریکراودا هه لده سووړئ. راسته چیرۆکنووس بریار له سه ر هه لسوکه وت و ژبان و چاره نووسی قاره مانێ چیرۆکه که ی ده دات، به لام نووسه ری وریا ژبان سه رچاوه ی دا هینانه کانیبه تی و قاره مانه که ی وه ک مرۆفئیکی راسته قینه هه لده سووړئ، به مه ش متمانه ی خوینهر مسۆگه ر ده کات.

ئه وی شاره زای کۆمه لگای کورده واری بیت و له نزیکه وه جووتیاری کورد بناست، هه ست ده کا قزنجی زه رکه انه به ناخی جووتیاردا شوپوه ته وه و هونه رمه ندانه بیرو خولیاو لیکدانه وه و ئاوات و نازاری جووتیاری کوردی وینه کیشاوه. ئه مه ش ره نگدانه وه ی ئه وه یه چیرۆکنووس له گه ل نازارو ئاوانی جووتیاراندا ژیاوه. به لام ژبان به مانا رووکه شه که ی نا، به لکو ژبانیکی راسته قینه. له دووره وه سه رنجی جووتیارانی نه داوه، به لکو شانی داوه ته ژیر خه مه کانیان و له پیناوی هیواکانیا نندا ره نجی کیشاوه و ته مه نی له پیناوی ئاسووده بیاندا به خشیوه.

قزنجی وه ک چۆن جووتیاری کوردی، به قسه و گفتاریبه وه، به هه لسوکه وت و ره فتاریبه وه، به ناخی ده روون و بیرو لیکدانه وه یه وه، هیناوه ته ناو جیهانی چیرۆکه کانیبه وه، به هه مان وریا به وه به گ و ئاغاشی هیناوه ته گفتارو ره فتار. نه هاتوه له دیوی ده ره وه وینه ی ئاغا بکیشئ و ته نیا باسی پو شاک و بالاو روخساری بکات. یان به شیویه کی راسته وخۆ دژی بوه ستیتیه وه، به لکو ئاغای به زرپ و زیندوویی له هه مو لایه ن و رووه کانیبه وه وه ک خۆی نیشان داوه.

یه کئ له خه سه له ته کانی شتوازی نووسینی قزنجی په نابردنه به ر گالته جاریبه، به لام گالته جاری له پیناوی گالته جاریدا نا، به لکو ده یه وی له و رتیگه یه وه ده مامک له سه ر روخساری دزیوی ئاغا لابدات و ناخی لیخنی به خاته روو.

قزناغی فیودالیس قزناغیکه له قزناغه کانی میژووی مرۆفایه تی، ره وتی میژوو دیوه خانی ئاغا هه لده ته کینئ و ده سه لاتئ لی ده سی تیتیه وه.

حه سه نی قزنجی له چیرۆکی «بیهینه ئه ما ناوی مه به» دا، روونکی هاویشته وه ته سه ر ژبانی رۆژانه ی ئاغایه ک، که وه ک ئاغا له گیانه لادایه و به ر زه بری شه قی کوشنده ی میژوو که وتوه وه له هیچ رووبه که وه ده سه لاتئ نه ماوه، به لام وه ک رووکه ش دان به و بارودۆخه نوئیه دا نانیت و ده یه وی هه ر رۆلی ئاغا وازی بکات و درێژه به ته مه نی ئاغایانه ی بدات.

چیرۆکنووس لیزانانه له رتیگه ی دیه نیکی کاریکاتیریه وه کۆتایی به ژبانی ئاغایانه ی قاره مانه که ی و چیرۆکه که ی هیناوه، کاتی بارودۆخیکی وای خولقاندوه، مه جید به گ له تاو سه رما جلی ئیستره که ی به خۆیدا بدات.

له چیرۆکی «ئاغا و جاعی رۆشنه» شدا، ره شیداغا هه ر بۆ ئه وه ی بیسه لمینئ به زه بری زه نگه، له به فری نه بارو راه وه ک رویشک ده کات و که رویشکی مالی لی لی ده بیته کتوی.

حه سه نی قزنجی به جوړئیک شاره زای ته واوی لایه نه کانی ژبانی گونده کانی کوردستان بووه، له داها توودا ئه وی بیه وی سه بارت به قزناغی فیودالیزم له کوردستاندا بنووسئ، ده توانئ وه ک سه رچاوه یه کی گرنگ سوود له چیرۆکه کانی وه رگری. پلیخانۆف و توویه تی: «ئه وی مه به سستی بیت له سایکۆلۆژیای کرپکارانی روس تئ بگا، ده بی به ره مه که ی گۆرگی به سه ر بکاته وه.» منیش پیموایه ئه وی سه بارت ناخی ده روون و بیرو بۆچوون و ره فتاری جووتیارو ئاغا و بازرگانی کورد شاره زایی په یدا بکات، ده بی به ره مه ی حه سه نی قزنجی بخوینتیه وه.

له چیرۆکی «عاده تی بازار» دا، نووسه ر ده چیته قوولا بی

خانیکه ووه په رده له سهر بیرو رهفتاری خاوهنی خانه که لاده دات. خاوهنی خان بۆ برینی دهستی جووتیاران، په نا ده باته بهر دیان ساخته و فیل و که له ک. شکسپیر و ناسراوه، له دواي خوا گه وره ترین خولقینه ره، چونکه قاره مانانی شان نامه ناو داره کانی وه ک که سانی ناسراوی راسته قینه له یادی خوینه ردا ده ژین. (قزلجی) ش خاوهنی خانه که ی وه ک که سیکی راسته قینه خولقاندووه و ئه وی چیرۆکی «عاده تی بازاری» ی خویند بیته وه، نه ک هه ر ئه و قاره مانه ی له یاد ناچیتته وه، به لکو و اهه ست ده کات ناسیویه تی و چه ندین جار ری که و توه ته خانه که ی! ئه گه ر خولقاندنی قاره مانیکی نه مر له رۆمانیک، یان شانۆ نامه یه کدا داهینانیکی گه وره بی، ئه و خولقاندنی قاره مانه ی له و جوړه له کورته چیرۆکدا داهینانیکی گه لئ مه زنتره، چونکه کورته چیرۆک مه و دای گه لئ به رته سکنتره و چیرۆکنوس بواری ئه و هی نیبه له هه موو گۆشه یه که وه وینه ی قاره مانه که ی بگری. قزلجی چه ند زیره کانه دیوی ناوه و ی قاره مانه که ی ده خاته روو، ئه و نه دده ش لیزانانه له دیوی دهر وه وینه ی ده گری: «... تا ئه و کاته به وردی سهرنجی سهر و گوتیلاکی ئه فه ندیم نه دابوو، به راستی مشککی سهر خه زینه م بیرکه و ته وه. سهریکی گرمۆله، دوو چاوی بچکۆله و زیت، لووتیکی باریک، ده میکی دریش، پیستیکی وه ک کۆنه و مه شکه... (۲)».

حاجی عه لی قاره مانه ی چیرۆکی «سهر فیتره»، یه کیکه له ده وله مه نده کانی شار، سهری بچی نوژی ناچی، به للام فلسف دایکیتی و فلسفیکی دی باوکی، هیچی له بیر ناچی، میشکی کۆمپیوته ری که بۆ خۆی، که پیوه ندی به پاروه هه بی. نمونه یه کی زیندووی بازرگانی کۆمه لگای کورده واریه.

قزلجی توانیویه تی له رتی ناساندنی ئه م نمونه یه وه، ته م له سهر روخساری مانگی ئه و راستیبه لایبات، که ده وله مه ندی ئابروو مه ند ته نیا ئه فسانه یه و هیچی دی. که س نیبه دزی نه کردی و ده وله مه ند بوو بی، که س نیبه به ری رهنج و ئاره قه و بیری که سانی دی زه وت نه کردی و سهرمایه ی پیکه وه ناچی. نووسه ر به شپوه یه کی ناراسته و خو ده لئ: هه موو ده وله مه ندیک چه وسینه ره؛ ساخته چییه، راستیشی و تووه.

«سهرمایه هه رچه ند زۆریش بی، هه ر فلس فلسه که و تۆته سهریه ک، هه موو فلسفیک له ده فته ردا جیکه ی خۆی هه یه،» ئه مه بیر کردنه و ی حاجی عه لی و هه موو ده وله مه ندیکی دیبه، ناشخ مرۆف ده وله مه ند بی و وا بیر نه کاته وه، ده وله مه ند بی و چرووک و به رچاو ته نگ نه بی.

راسته قزلجی قینیکی ئه ستووری له چه وسینه رانه، به للام نه ها تووه جوین بارانی ده وله مه ندان بکات و ناو ناتۆر دیان لی بنی، به لکو وه ک نووسه ریکی ده ست رهنگین له رتی نیشاندانی بیر کر نه وه رهفتاری رۆژانه یانه وه توانیویه تی زه لکاوای ناخیان ده ربخات و ده سته که یان بخاته روو.

له کۆمه لگه ی فیودالی کورده واریدا، ئاغا و بازرگان به پشتگیری ده زگای سهرکوتکه ری ده ولت، توانیویه تی سواری سهری چه وساوه کانی لادی و شار بن و به ری رهنجیان بدن، به للام هه موو کۆمه لگه یه کی فره چین شانۆی مملانیتی چینایه تیبه، چین و توپزه چه وساوه کان هه میشه رۆلی مه ریان

وازی نه کردووه و زۆر جار ملیان له چه قو یاخی بووه به گز زۆر داراندا چوونه ته وه و هه لویستی شو ر شگیترا نه یان نو اندووه. له چیرۆکی «عاده تی بازار» دا ئه وی میرزایی به رده سستی خاوهن خانه که ده کات، سهری قایل بوون بۆ ساخته و که له که کانی خاوهن کاره که ی ناله قینئ و به گزیدا ده چیتته وه له ناهه قی بیده نگ نابج و لایه نی جووتیاره هه ژاره که ده گری.

کرۆکی سهرمایه ی مارکس- وه ک لۆکاش ده لئ (باس له نامۆبوونی مرۆف، له سایه ی شپوازی به ره مه مه یانانی سهرمایه داریدا، ده کات.) میرزای به رده سستی خانچیش هه ست ده کات ئه گه ر دواي نه ریتی باوی بازار بکه وی. له مرۆقیه تی ده که وی، بۆیه یاخی بوون هه لده بژیری. ده ستوی قسکی له رۆمانی (قومارچی) دا ده لئ: «مرۆف له هه موو هه ل و مه رجیکدا ده توانی پاریزگاری ئابرووی خۆی بکات.» قزلجیش میرزای وه ک مرۆف، به هه موو مانای قولی وشه که نیشان داوه.

له «که شکۆلی جادووی» دا قزلجی باس له گۆران و به ره و پیتشه و چه وونی ئینسان ده کات و قاره مانه ئه فسانیه که ی ده یه وی و هیسه ی سه پان تیبگه ی نه که میژوو به هه نگاوی گورج و دریش رووه و پیتشه وه مل ده نیت و لافاوی گۆران دیارده کۆنه کان راده مالی: «ئاخر وه یسه به رخ هه میشه له ژیر سه وه ته دا نابج».

نووسه ر پئ له سهر ئه و راستیبه ش داده گری که «... زه برو زه نگ مامانی میژوو»، چه وساوه کان تا سهر مل بۆ زه برو زه نگ نه وی ناکه ن و زه برو زه نگ ته قینه و ی به دو او به و ئه ی به زه برو زه نگ له چه وساوه کان داگیرکراوه، ته نیا به زه برو زه نگیش ده ستیان ده که ویتته وه. زه برو زه نگ فه ریدوون به گی دلره ق و درهنده و لئ ده کات بلتت: «وه یسه تۆ کوپو برامی، من کردم تۆ نه یکه ی، من مالی دنیا م بۆ چییه، گیانیشم هی تۆبه.»

له چیرۆکی «هیلکه ی هادی خانی» یشدا، کاتئ خزمه تکاریکی خان سووکایه تی به دایکی ناو ره حمان ده کات، ئه ویش خوینی ده کولتت و به مه به سستی تۆله سه ندنه وه روو ده کاته مالی خان، خان به خت یاری ده بی و له وی نابج، ئه و ره حمان تا ده توانی خزمه تکاره که دارکاری ده کات، دواتریش که ژاندارم دین بیگرن، خۆی به ده سته وه نادات و هه لدی.

له چیرۆکی «خه ملی په مو» یشدا کاتئ سو فی نامیق هه ست ده کات، زۆراویه گ ده یه وی به ره مه می ره نجی سالتیکی خۆی و خیزانی زه وت بکات و شپخیش ئه و تالان کردنه ئاشکرایه به قه زاو قه ده ر لیک ده داته وه مل نادات و ده لئ: «هه زار قه زاو قه ده ر بی، په مگی خۆمی ناده من.» له چیرۆکی «تاج و ته ختی کوپخا هۆمه ر» یشدا ئه وه در ده که وی که چه وسینه ران به زه برو زه نگ ده سه لاتی خویان سه پاندووه. بۆیه ته نیا له و ریگه یه وه سهریان پئ نه وی ده کری. مه حاله چه وسینه ران ئه وی به زه برو زه نگ ده ستیان به سه ریدا گرتوه به ریگه ی هیمن و نه رم و نیان ده سته ردار ی بن! کاتئ کوپخا هۆمه ر یاخی ده بیته و ده ست ده داته چه ک، ژاندارم، ئه و ده زگا سه رسه خته سه رکوتکه ره ی رژیتم، ناچار ده بی داوای وتوویشی لی بکات و گسو ی بۆ داخوازیبه کانی بگری! وه ک در ده که وی زۆریه ی قاره مانه کانی

قزلجی خەلکانی چەوساوەن، بەلام وایان نیشان نادات، کە هەر چەوساوەن و هیجی دی، کە بەو چەوساندنەوێهە قایلن، بەلکو بەشیکیان وا نیشان دەدات کە هەست بەو چەوساندنەوێهە دووچاریان هاتوو دەکەن، ئەم هوشیارییەش بەرەنگاربوونەووە ریتووتن دانان بۆ رزگار بوونی لە دوایە.

لە کۆمەلگەیهکی دواکەوتووی وەک کۆمەلگەیی کوردەواریدا، ئاڤرەت پاشکۆی پیاووە لەسەر شانۆی ژیاڤدا رۆلێکی لاوەکی دەگێرێ. ئەم راستییە لە چیرۆکەکانی «پێکەنینی گەدا» یشدا رەنگی داووتەووە.

«نوشتەکەیی ئامینە خان» تاڤە چیرۆکی قزلجییە قارەمانە سەرەکییەکەیی ئاڤرەت بێ. نووسەر وەک لە نیشاناندانی ناخی پیاوی چەوساوەو چەوسینەری کۆمەلگەیی کوردەواریدا، سەرکەوتنی بەدەست هێناوە، بە هەمان تۆناووە مامەلەیی لەگەڵ ئاڤرەتی کوردیشدا کردووە. ئەگەرچی خۆینەر لە دوا دێرەکانی «نوشتەکەیی ئامینە خان» دا، سەرەتا بۆ سەر لێوی دەگرێ، بەلام دواتر کە لە ژیاڤی ئامینە خان ورد دەبێتەووە، هەست دەکات ئاڤرەت لە کوردەواریدا لە دۆزەخێکی راستەقینەدا دەژی و سەدان کۆت و زنجیرو پێتەند کراونەتە گەردن و دەست و لاقی هیواو تاسەو ئارەزووەکانی.

لە چیرۆکی «نە دیداری حاجی نە خەوی مزگەوت» دا، خەزالی ژنە جووتیارێکە، دلۆسۆزی مێردەکەبەتی و هەموو تۆناوی خۆی لە پێناوی خۆشی ویدا دەخاتە گەرۆ هاوڕێ و هاوسەری تەنگانەبەتی، بەلام بایزی مێردی هەر کە گیرفانی گەرم دادی، بێ یەک و دوو ژنی بەسەر دێنێ، ئیدی خەزالی بەیەکجاری ژیاڤی لێ تالی دەبێ. لە کوردەواریدا پیاو بۆی هەیه لە ژنیێک زیتیری هەبێ! ئەمەیش دیداری ئایینی ئیسلامە بۆ ئاڤرەتی کورد و یەکیێکە لەو نەنگییانەیی بە هیج پاساو نادری! لە کوردستاندا بیروباوهری ئیسلام بەشیکی گەرنگ لە ئایدیۆلۆژی چینی دەرەبەگ پێک دەهێنی و چەکیێکی بەکارە بۆ چەوساندنەوێهە زەحمەتکێشان. مەلای گوند کە نوینەری ئەو باوهرەبە، ئایین لە بەرژووەندی دەرەبەگ دەخاتە گەرۆ هەمیشە ئەو قەوانە لێ دەدا، گەرۆ و بچووک، ئاغا و نۆکەر، شیخ و مسکین، هەر بوووە هەر دەشمینێ.

قزلجی لە چیرۆکی «خەملی پەمۆ» دا بە ساکارییەکی قولەووە باس لەووە دەکات، چۆن دیوێخان و خانەقا، بەگ و شیخ، بۆ زەوتکردنی بەرھەمی ئارەقەیی نێوچاوان و هیزی بازووی جووتیار پستی یەکدی دەگرن. شیخ وەک نووسەر نیشانی داوە، بەرووکەش پیاوی خواپە و دۆستی لێقەوماوانە، بەلام لە کرۆکدا دۆزمنیێکی سەرسەختی هەزارانەو نەک هەر خۆی تالانیان دەکات، بەلکو دەست درێژییەکانی بەگیش پەردە پۆش دەکات و فام و بیری بۆ گێلکردنی چەوساوەکان دەخاتە کار.

* * *

لە سەرەتای سالانی خەفتا بە دواوە گەلێ شێو تەکنیکی نوێ لە چیرۆکی کوردیدا سەریان هەلدا. حوسین عارف لەو لیکۆلینەوێهەدا کە لە ژیر ناو نیشانی «شێوکانی تەکنیک لە چیرۆکی سالانی دواوە خەفتادا (۳)» بلاوی کردووە، باسی ئەو تەکنیکە نوێیانەیی کردووەو ئموونەشی لەسەر هەر یەکیکیان

هێناوەتەووە. ئەو قۆناغەیی قزلجی چیرۆکی تێدا نووسییووە، چیرۆکنووسانی کورد بەگشتی پشتیان بە وەسف و گێرانهووە دیالۆگ بەستوووە، ئەویش هەر وای کردووە.

شەپۆلی هۆش، وەک رێبازیێکی نوێ، بۆ نووسینی چیرۆک و هەموو ئەو شێو تەکنیکیانەیی لەو رێبازەووە سەرچاوە دەگرن، لە مێژە چیرۆکنووسانی ئەوروپا، وەک فییرجینیا وۆلف و جیمس جویس و فۆکنەر، مامەلەیان لەگەلدا کردووە، چیرۆکی کوردیش لە سالانی خەفتاوە کەم و زۆر سوودی لەو شێو تەکنیکە نوێیانە وەرگرتوووە، کە چیرۆکنووسانی ئەوروپا دایان هێناوە. هەر لە مەنەلۆگ و تەداعی و برین و پاش و پیتخستنی کاتووە تا روانین لە روانگی جیاوازهووە پەنابردنە بەر زیتەر لە گێرەوێهە.

یەکیێک لەو دیدارنەیی کە لە چیرۆکی نوێدا سەری هەلداوە: بەگەر خستنی سیمبۆل و سوود وەرگرتنە لە ئەفسانە و داستان. دەشی یەشار کەمال و مارکییز لەم بواردەدا وەک دوو کەلە نووسەر، ئامازەیان بۆ بکری، چیرۆکنووسی کورد لەم رووئەووە لە ئەزمونی ئەدەبی گەلان بەهەرەمەند بوو.

کۆنترین شێو تەکنیکی بۆ نووسینی چیرۆک، گێرانهوێهە، بەلام ئەمە ئەو نەنگەنێی کە ئەو شێو تەکنیکە لە کەلک کەوتوووە ناکرێ سوودی لێ وەرەگێرێ. سەرکەوتووترین شێو تەکنیکی بۆ ناساندنی ناخی قارەمان و دەرخستنی سەرەجەمی خولیاو ئارەزووەکانی مۆنۆلۆگە، بەلام چیرۆکنووسی بەتۆنا دەشی لە رێی وەسفیشەووە بتوانی بە ناخی قارەمانەکەیدا شۆرپیتەووە، یان گێرانهووە بکاتە ئاوینەبەک و هەموو رووداوەکانی تێدا نیشان بدات، نووسەر دەشی دەستبەرداری گێرانهووە بێ، بەلام وەسفکردن لەووە دەچی تا چیرۆک بنووسری سوودی لێ وەرەگێرێ.

لە هەموو چیرۆکەکانی (پێکەنینی گەدا) دا چیرۆکنووس بەسەرھاتەکان دەگێریتەووە، ئەمەش کاریک دەکات خۆینەر هەمیشە هەست بە بوونی نووسەر بکات و ئەووە بزانیێت کە ئەو دەبێخۆینیتەووە دەشی رووی نەدای، بەلکو هۆنراپیتەووە. گۆتە دەلی: «کام خۆینەر پەسەند دەکەم؟ ئەو من و خۆی و هەموو جیھانی بێر دەچیتەووە تەنیا لە نووسینەکەمدا دەژی. (۴)» کە نووسەر خۆی گێرەووە بوو، ئەمە بواری ئەووە بۆ خۆش دەکات، زوو زوو یان ناو بە ناو راستەوخۆ خۆی لە رووداوەکان هەلبقورتین و بیرورای خۆی بسەپین. ئەمەش یەکیێکە لە کەموکورپییەکانی ئەو شێو گێرانهوێهە ئەگەرچی نووسەری لێھاتوو دەتوانی هونەرەمەندانە سوود لەو شێو گێرانهوێهەش وەرەگرت و خۆینەر وای بکات بە پەرۆشەووە دواوە رووداوەکە بکەوێت. دارشتنی سەرەتای چیرۆک، رۆلێکی گەرنگ دەگێرێ، نووسەری بەتۆنا بەشێوێهەک رووداوە گێریتەووە، خۆینەر نەک لە خۆیندەوێهە چیرۆکەکەیی بێزار نابێ، بەلکو بە پەرۆشەووە شۆین رووداوەکە دەکەوێ. زۆرەیی چیرۆکەکانی پێکەنینی گەدا ئەوئەندە هونەرەمەندانە چنران، خۆینەر تا دوا دێر دەستبەرداری چیرۆکەکان نابیت، دێر بە دێر، هەنگاوە بە هەنگاوە بە تاسەووە دوا گێرەووە دەکەوێ.

وەک و نەم قزلجی پەنای بۆ وەسف و گێرانهووە دیالۆگ

بردووه، به لّام چونکه وهستایانه مامه لهی له گه لّ نهو شیوه ته کنیکانه دا کردووه، توانیویه تی نهوی دهینوسی شیوهی چیرۆکی هونه ربی پی بیه خشی.

قزلجی له وهسفرکردنی رۆژتیکي ژبانی حه مه رهش-ی قاره مانی چیرۆکی (پیکه نینی گه دا) دا ده نووسیت: «رۆژتیکي زۆر تۆف بوو، به باوه کرپوهی ده کرد، کهس نه یده توانی ماله و مال بکا، حه مه رهش تا چیشتانئ سه بری کرد به شکم نه ختن هه و خۆش بی، به لّام گڤه گڤی با تا ده هات توندتر ده بوو، کلوه به فری گبژو خول ده داو ده یکرد به کونی تونه که دا، ده تگوت له عاسمان هه ره وه ژبان کردووه به فر هه لّاجی ده که ن.»

به م جوره ش ژبانی رۆژانهی (مه لا جه لال) که یه که تیکه له قاره مانه کانی چیرۆکی «خه ملی په مۆ» ده گبیرتیه وه: «مه لا جه لال نه گه ر نوپژ کالآ بوایه، ده کرا بلتین کر تیکاری دینی بوو، مانگی به پینج دینار بۆ پینج نوپژ به کرئ گبیرا بوو، وه کر تیکاری دهسته مۆ که چاوی له دهستی خاوه ن کار بیت و وربای وهخت و کاتی کاره که بی، گوپی له وه نه بوو کهس هه یه له پشتیه وه نوپژ بکات یان نا، له گه لّ دهنگی بانگه که، ده خزا میحراهه که.»

قزلجی وهک چۆن له وهسفرکردن و گبیرانه وه دا، چیرۆکنوسانه رهفتاری کردووه، به ورباییه وه دیالۆگیشی دارشتووه، گفتاره کان له قسهی قاره مانه کان ده چن و به پیتی پیوستن، رسته کان کورت و چرن و درتژدارپیان پیوه دیار نییه. «که شکۆلی جادوویی» تاکه چیرۆکی قزلجیه که تیدا ئه فسانه به واقعه وه گرئ دراوه. چیرۆکه که سه ره تا له هه موو روویه که وه ریالیسته و تیشک هاویشتنه سه ره نهو کوپره وه ربیه یه که هه ژارانی لادئ تووشی هاتوون، دواتر وه یسهی قاره مانی چیرۆکه که، له سه ره کانیه که پیره میتردیکی لئ په یدا ده بی، سه ره له دانی نهو پیره ئه فسانه یه له ناکاوو رپکه وت نییه، به لکو سه ره که وتوانه زه مینه ی بۆ خۆش کراوه و خوتنه ر تووشی سه له مینه وه نابئ.

قزلجی لهو چیرۆکه یدا سوودی له میتۆلۆژیا وه رگرتوه، نهوی پیوسته وهک لایه نیتیکي گه ش بۆ چیرۆکنوس تۆمار بکرئ نه وه یه، توانیویه تی له پیناوی گه شه دان به واقیعه دا، سوود له ئه فسانه وه ربگرئ، نه مه جگه له وهی له چیرۆکی کوردیدا هه ره له سه ره له دانییه وه تا سالانی حه فتا، هیچ چیرۆکنوسیکی کورد نه وه نده سه ره که وتوانه ئه فسانه ی تیکه لئ واقیعه نه کردووه.

نهو پیره میترده ئه فسانه ییه ی (خه سه نه ی قزلجی) خولقاندوویه تی، هه لگری بیرتیکي رۆشنه، ده یه وئ کهس به ری ره نجی که سی دی نه خوا، ته نیا رپگه ش به پیتی بۆچوونی پیره بۆ ده رباز بوون له کۆبله یی په نا بردنه به زه بره زه نگه. وهک ده رده که وئ نهو پیره میترده، سیمبۆله بۆ بزوتنه وهی له وهستان نه هاتووی زه حمه تکیشان.

هه موو چیرۆکنوسانی جیهان، که م و زۆر، به سه ره هاتی ژبانی خۆیان به به ره مه کانیانه وه دیاره، رۆمانی «کورپ کاره که ره که» ی ئۆگۆسترتیندبیری رهنگدانه وهی ژبانی نووسه ره که یه تی، به لّام ستریندبیری وهک هه ره که له نووسه رتیکي دی نه هاتووه باسی به سه ره هاتی ژبانی خۆی بکات، به لکو له که ره سه ی ژبانی خۆی

ته لاری بلندی رۆمانیتیکي بنیات ناوه. نهوی میژوو بنووسیتیه وه، که باسی که سیک ده کات، ته نیا مه به سستی نهو تاکه که سه یه، به لّام چیرۆکنوس که باس له تاکه که سیک ده کات، نهو تاکه که سه، ئینسانیتیکي راسته قینه ی دیار بکراو نییه، به لکو نمونه ی چینیکی یا توپتیکه، هه موو خه سه له ته گرنگه کانی نهو چینه لهو قۆناغه دیار بکراوه دا لهو تاکه که سه دا ره نگ ده ده نه وه. واته چیرۆکنوس پیوه ندی دیالکتیکیه یانه ی نیوان تاک و گشتی له به رچاوه. میژوونوس که باس له رووداویک ده کات وهک خۆی ده بنووسیتیه وه، به لّام چیرۆکنوس خه یالی خۆی تیکه ل رووداویک ده کات و وای ده گبیرتیه وه که خۆی ده یه وئ نهک که رووی داوه. نه مه وه نه بی نهو واتایه بیه خشی که چیرۆکنوس پیتی له زه مینه ی واقیعه بیرئ.

سه رچاوه ی چیرۆکه کانی قزلجی ژبانی کۆمه لگای کورده وارین. هه موو نهو به سه ره هاتانه ی هه وینه رووداوه کانی ناو چیرۆکه کانی پیکه نینی گه دان، یان له راستیدا روویان داوه یان رپی تیده چی روویان دابئ و رووبده ن. هه ندئ له چیرۆکه کانی (پیکه نینی گه دا) زاده ی نه زمونی ژبانی حه سه نه ی قزلجین و نووسه ر خۆی له ناو جه رگه ی نهو رووداوانه دا ژیاوه.

«خه ملی په مۆ» به ره مه ی نه زمونی نهو ماوه یه یه نووسه ره له هه له بجه له خانه قایه کدا گیرساوه ته وه، (هیلکه ی هادی خانی) ش زاده ی سه فه رتیکي راسته قینه ی نیوان سه نه و کرماشانه، (عاده تی بازار) و (سه رفیستره) ش رهنگدانه وهی ژبانی نهو سه رده مه ی نووسه رن که میرزایی و به رده سستی بازرگانانی کردووه، (5) ته نانه ت خوتنه ره له هه ردوو چیرۆکی «عاده تی بازار» و «هیلکه ی هادی خانی» دا نووسه ره دناسیتیه وه، له یه که میاندا میرزایه و له وی دیبانا کادره هه لا تووه که یه.

قزلجی له «عاده تی بازار» و «خه ملی په مۆ» دا توانیویه تی نه زمونی خۆی له دوو چیرۆکی هونه ریدا به رجه سته بکات، به لّام له «هیلکه ی هادی خانی» دا له لایه که وه رووداوه که وهک میژوونوسیک ده گبیرتیه وه، له لایه کی دیکه شه وه جیده سستی گبیره ره وه، واتا نووسه ره، به زه قی به چیرۆکه که وه دیاره نه م دوو که لینه له چیرۆکی «تاج و ته ختی کوپخا هۆمه ر» یشدا به دی ده کر تین.

قزلجی له چیرۆکی «تاج و ته ختی کوپخا هۆمه ر» دا نووسیویه تی: «کاحسین به تکای قازی عه لی باوکی قازی محه مه دی شه هید رزگاری بوو، که له شکری رووسی قه یسه ری هات و له شکری عوسمانی شکاند، رۆژتیک کاحسین بۆ کاری باپیراغا ده چوه سابلاخ، له رپگه تووشی ده سته یه ک سالداتی رووسی بوو سالداته کان که بۆ کابرایه کی دیکه ده گه ران به هه له کاحسین- یان گرت و له گه لّ دیلی دیکه نیردرا بۆ قه ققاز، تا له شوپشی مه زنی ئۆکتۆبه ردا به ربوو، هاته وه.»

راستگۆبی له نووسینی چیرۆکدا بریتی نییه له کۆپی کردنی رووداوه میژووبیه کان و گبیرانه وه یه کی تووتی ئاسای واقیعه، به لکو به رجه سته کردنی نهو راستیه یه که واقیعه همیشه له گه شه کردندایه و لافاوی گۆران به به ربه سته کان راده مالتئ، نه مه ییش به شیوه یه کی هونه ری و دوور له زمانی گوتار نووسین. له چیرۆکی «شه هیدی زولمه» شدا ده ست تیه وره دانی

ناهونه‌ریبانه‌ی نووسەر به زه‌قی به‌ده‌قه‌که‌وه دپاره، به‌تایبه‌تی قسه‌ی مجیوره‌که که له قسه‌ی خو‌ی ناچن: «به‌ل‌ی مام حاجی تهرمه‌که خو‌ی بکه‌م بۆگه‌ن نه‌کا، تا بازارت ده‌بی، ئه‌وسا بیتمه‌وه خزمه‌نت، تف له خو‌ت و پاره‌شت، بۆچی مردووش کالاه و کوتاله ئیحتیکار بکری!»

یه‌ک‌ی له تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی گی دی مویاسان له‌وه‌دا خو‌ی ده‌نوینی، به‌جو‌ری کۆتایی به‌چیرۆک ده‌هینی که خو‌ینه‌ر چاوهرتی نا‌کا، ئه‌م شیتوازه نووسینه به‌گه‌لی له‌چیرۆکه‌کانی پیکه‌نینی گه‌دایشه‌وه دپاره، وه‌ک: نوشته‌که‌ی ئامینه‌خان، قورئان خو‌یندن له‌جباتی به‌رتیل، چای دیوه‌خان، ئه‌میش لایه‌نیکی گه‌ش و خالیکی به‌هیزی شیتوازی نووسینی قزلجیبه‌. نووسەر له‌به‌رئه‌وه‌ی شاره‌زاییه‌کی چاکی له‌که‌له‌پووری کوردیدا هه‌بووه، له‌چیرۆکه‌کانیدا زیره‌کانه مامه‌له‌ی له‌گه‌ل پهن‌دی پیتشینان و قسه‌ی به‌ج‌ج دا کردووه و له‌کات و شو‌ینی خو‌یاندا به‌کاری هیتان. به‌سه‌ر زمانی کوردیشدا زال بووه و چیرۆکه‌کانی به‌زمانیکی ره‌وان و بی‌گریگۆل و پاراو نووسیه‌وه، هه‌روه‌ک نمونه له «نوشته‌که‌ی ئامینه‌خان» دا ده‌لی: «ئامینه‌خان وه‌ک جوان نه‌بوو، ئه‌وه‌نده‌ش دزیتوو ناشیرین نه‌بوو که‌س نه‌بخو‌ازی؛ له‌تافی جوانی و نوخسه‌ی پیکه‌یشتنیدا که‌له‌گه‌ت و پانوپۆرو بالاییه‌کی ریکوپیتک و له‌ش و لارو داروباریکی باشی هه‌بوو (٦)، به‌لام دپاره بۆره‌ پیاوو کوره‌ وه‌رزیتر هاوشانی ئه‌و نه‌بوون و داواکاری دیکه‌شی نه‌بوو، له‌به‌ر ئه‌وه‌ ماپۆه.»

ئه‌وی ده‌سه‌لاتی به‌سه‌ر زمانیکدا نه‌شکی، ناتوانی وینه‌ی شیعریی دابه‌یینی و قسه‌ی به‌تو‌یک‌ل بکات و په‌ی به‌ نه‌ینی وشه‌ بیات: «ده‌تگوت له‌عاسمان هه‌ره‌وه‌زیان کردووه و به‌فر هه‌للاجی ده‌که‌ن.

- پیکه‌نینی گه‌دا - ئه‌فه‌ندی ده‌می وه‌ک مه‌شکه‌ی کۆن ته‌قی و نه‌راندی. - عاده‌تی بازار.

- ئه‌و رۆژه‌ نیو گه‌ز وه‌ک مقاشی هاوین له‌ولاوه‌ که‌وتبوو، ته‌رازووش مریشکه‌ به‌ کورکت تیدا بنایه‌ته‌وه.

- تاج و ته‌ختی کو‌یخا هۆمه‌ر.» وه‌ک به‌و نمونانه‌وه دپاره هه‌سه‌ن قزلجی کوردیزان بووه، به‌لام ئه‌مه‌ ناکاته ئه‌وه‌ی که پیکه‌نینی گه‌دا له‌باره‌ی زمانه‌وه‌ لوته‌که‌ی ئه‌ده‌بی کوردی بی، (٧) وه‌ک که‌رمی حیسامی و توویه‌تی. ده‌شی ئه‌و پیتشه‌کییه‌ی هیمن بۆ «تاریک و روون» ی نووسیه‌وه، یا ئه‌و زمانه‌ بی وینه‌یه‌ی شاسواری گۆره‌پانی زمانی کوردی شوکر مسته‌فا پیتی ده‌نووسی، وه‌ک لوته‌که‌ی زمانی ئه‌ده‌بی کوردی ئامازه‌یان بۆ بکری، به‌لام قزلجی هه‌ندی جار دووچاری غه‌فلت هاتووه، له‌چیرۆکی «پیکه‌نینی گه‌دا» دا نووسیه‌تی: «کو‌توپر به‌ شینه‌یی سه‌ری هه‌له‌پینا.» یان له «هیلکه‌ی هادی خانی» دا ده‌لی: «دارو دره‌خت وه‌ک دۆستانی به‌ ئه‌مه‌ک و هاویبیر سه‌ریان به‌سه‌ر یه‌که‌یه‌وه نابوو ده‌تگوت رازو نیاز ده‌که‌ن... ده‌تگوت... وه‌ک ده‌وله‌مه‌ند و خوا پیداوه‌کان له‌سه‌ر شانۆی کاباره‌کان سه‌ما ده‌که‌ن و ئاگایان له‌ ده‌ردو مه‌رگی که‌س نییه‌.» له‌کاتیکدا ویستویه‌تی به‌زمانیکی شیعریی قسه‌ بکات، به‌لام یه‌ک شتی دیاریکراوی «دارو دره‌خت» به‌دوو شتی جیاوازو دژ به‌یه‌ک «دل‌داری به‌ ئه‌مه‌ک، ده‌وله‌مه‌ندی دل‌په‌ق» چوواندووه. هه‌ندی

جاریش (وه‌ی به‌کاره‌یتناوه: «بازی ده‌برد بۆ لای ره‌شید ناغا وه خشپه‌ی پیتی نه‌ده‌بیسترا،» (٨) یا له‌یه‌ک تاکه‌ په‌ره‌گرافدا جاری فرمانی رانه‌بردووی به‌پیشگری (ئه‌) و جاریکی دی به‌ (ده‌ی نووسیه‌وه: «ده‌بن، ئه‌حه‌سینه‌وه.» (٩) له‌گه‌ل ئه‌م چه‌ند سه‌رنجه‌شدا هیتا به‌گشتی پیکه‌نینی گه‌دا به‌زمانیکی ره‌وان و پاراو نووسراوه، ئه‌مه‌ جگه‌ له‌وه‌ی ئه‌وی سه‌رنجی نووسینه‌کانی سالانی هه‌فتای قزلجی بدات ده‌زانی زمانی نووسینی وی به‌رده‌وام له‌گه‌شه‌کردندا بووه.

له‌کۆتاییدا ده‌ستی ریز به‌سنگه‌وه ده‌گرم و ده‌نووشتیتمه‌وه‌وه چه‌پکه‌ گۆلی ئه‌مه‌ک و خو‌شه‌ویستی له‌سه‌ر گه‌لکۆی پیرۆزی شو‌ین بزری چیرۆکنووسی به‌توانای کورد هه‌سه‌نی قزلجی داده‌نیتم.

کۆتایی نابی ١٩٩٠

په‌راویزه‌کان

.....

- ١- ئه‌حه‌دی شاملو، تاشکۆفه‌ی سووری کراسیتک، وه‌رگیتپانی ناسری حیسامی، ل ١٤، ئینتیشاراتی پویا.
- ٢- چیرۆکی عاده‌تی بازار، ل ٢٨، پیکه‌نینی گه‌دا.
- ٣- رۆشنییری نو‌ی، ژماره ٦٣.
- ٤- بیلنسکی، نصوص مختارة، ترجمه، یوسف حلاق، ص ٤٨، دمشق ١٩٨٠.
- ٥- که‌رمی حیسامی، شه‌هیدی نهمر هه‌سه‌نی قزلجی، په‌یف ژ ٣، ١٩٨٦ له‌نده‌ن، ل ٣٠٧.
- ٦- له‌ کورده‌واریدا قه‌ساب چۆن بۆ مه‌ر ده‌روانی، پیاویش له هه‌مان روانگه‌وه سه‌رنجی ئافره‌ت ده‌دا.
- ٧- په‌یف. ژماره ٣، ل ٣٠٧.
- ٨- پیکه‌نینی گه‌دا، ل ١٥.
- ٩- هه‌مان سه‌رچاوه.